ఏ కర్మ అయితే అహంభావన మూలాన్ని తెలుసుకోవటానికి సహకరిస్తుందో అదే సత్కర్మ. అలా అని చెపుతూ ఉంటే నీకు అర్థమవ్వటం లేదు కాబట్టి శాస్త్రాలు నీకోసం క్రిందకు దిగివచ్చి మీరు సత్కర్మ చేయండి మీకు మంచి జరుగుతుంది, నీవు వైకుఠానికి వెళతావు, మంచి చేస్తే బాగుపడతావు, పుణ్యం వస్తుంది అని ఇన్ని రకాలుగా చెపితే గాని నీవు మంచి చేయవు కాబట్టి నీ స్థాయికి దిగి చెపుతున్నారు. భగవాన్ సిద్ధాంతం ఏమిటి అంటే Be and Do ఉండటమే నీ సహజస్థితి. నీవు సహజంగా ఉండు, తరువాత పని చెయ్యి.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 28-3-2000, గుండుగొలను

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ సృష్టికి ఎవడైతే కారణమో వాడిని కర్త అంటారు. వాడే ఈశ్వరుడు. ఈ సృష్టి అంతా వ్యాపించి ఏ వస్తువు అయితే ఉందో అదే మన హృదయంలో కూడా ఉంది. ఈ సృష్టికి కర్త వేరు, మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు వేరు కాదు. రెండూ ఒక్కటే అని భక్తులు ముందు గ్రహించాలి. మన కర్మసాక్షి మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. మనం బయట ఉన్న దేవుళ్ళను మోసం చేయగలమేమోగాని మన లోపల ఉన్న దేవుని మోసం చేయలేము. మనకు వచ్చే తలంపులను, సంకల్పాలను లోపల ఉండి చూస్తూ వాటికి సాక్షిగా ఉంటాడు. ప్రతి జన్మలోను గురువు మన కూడా ఉండి మన మనస్సును పక్వానికి తీసుకొని రావటానికి చూస్తాడు. మనస్సుకు పక్వత రావాలి. మనందరము ఈశ్వరానుగ్రహంలోనే ఉన్నాము కాని దానిని అందుకోలేకపోతున్నాము. గంగానదిలో నిలబడి నాకు దాహం వేస్తోంది మంచి నీళ్ళు దొరకటం లేదు అనుకోవటం ఎటువంటిదో ఈశ్వరానుగ్రహం లేదు అనుకోవటం కూడా అటువంటిదే. మనస్సుకు తగిన బరువు లేదు. మనస్సుకు తూకం, బరువు లోపల నుండి వచ్చేది గాని అది బయట నుండి పూసుకొనేది కాదు. మనస్సుకు పక్వత వస్తే మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మనకు వ్యక్తమవుతుంది. భగవాన్‌తో ఒకడు నేను స్వార్థం లేకుండా పని చేస్తున్నాను అని చెప్పాడు. నీకు మోక్షం వస్తుంది అని భగవాన్ చెప్పలేదు. స్వార్థం లేకుండా నేను పని చేస్తున్నాను అని నీవు అనుకొంటున్నావు అది నిజమైతే మటుకు నీకు మోక్షం వస్తుంది అని చెప్పాడు.

హృదయంలో సత్యం ఉంది, వైకుంఠం ఉంది. హృదయంలో ఉన్న వైకుంఠము తాలుక సుఖం మనకు అనుభవంలోనికి వస్తే ఆ మనిషిని ఇంక కర్మ బంధించదు, కర్మ వాడిని ఏమీ చేయలేదు, కర్మ వాడిని వదిలేస్తుంది. మంచికర్మ అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు వాడికి సంతోషం రాదు, చెడు కర్మ అనుభవంలోనికి

వచ్చినప్పుడు వాడికి దుఃఖం రాదు. హృదయంలో ఉన్న వైకుంఠము అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు స్వర్గాలు నరకాలు, సుఖాలు దుఃఖాలు, మంచి చెడులు అన్నీ నశించి పోతాయి. మీ ప్రారబ్ధంలో ఉన్నది మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు అది కూడా మిమ్మల్ని ముట్టుకోదు, మీకు ప్రమాదం తీసుకొని రాదు. లోపల స్వార్థం లేకుండా హృదయపూర్వకంగా పని చేస్తూ ఉంటే వాడు ధ్యానం చేయనక్కరలేదు వాడికి జ్ఞానం కలుగుతుంది. జ్ఞాన సముపార్జనకు అనేక మార్గాలు ఉన్నాయి. ఏదో మార్గంలో ప్రయాణం చేసి జ్ఞానం సంపాదించుకోండి. మనం చేసే పని మానక్కరలేదు, ప్రకృతి గుణాలను దాటాలి. అన్ని కులాలవారు స్త్రీపురుష బేధం లేదు ఎవరైనా సరే సాధన చేస్తే జ్ఞానం పొందుతారు. దీని కోసం నీవు బట్టలుమార్చుకోనక్కరలేదు. ఇల్లు విడిచి ఎక్కడకు వెళ్ళనక్కరలేదు. మీ ఇంటి దగ్గర మీరు చేసే పనే మమకారం లేకుండా చేయండి. ఎలుకల బోనులో ఎలుకలు పడతాయి. భగవంతుడు మనకు రెండు బోనులు వేసాడు. నేను అనే భావన ఒక బోను, నాది నాది అనుకోవటం ఒక బోను. మనం ఈ రెండు బోనులలో పడి ఉన్నాము. ఇందులో ఉన్నంతకాలం మనకు జ్ఞానం కలుగదు. మొత్తం సృష్టిలో ప్రతీ వస్తువు భగవంతుడిదే, ఆయన సంకల్పం ప్రకారం అంతా జరుగుతుంది అనే భావన మనకు లేదు. ఎప్పుడు ఏది ఎలా జరుగుతుందో మనకు తెలియదు. అంతా ఈశ్వర సంకల్పం. ఈశ్వర సంకల్పాన్ని మనం ఆమోదించాలి.

నాకు వచ్చే జన్మ ఉందా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. ఏ కారణం వలన నీకు ఈ జన్మ వచ్చిందో అదే కారణం వలన నీకు వచ్చే జన్మ వస్తుంది అని చెప్పారు. ఇందులో పెద్ద విశేషం ఏముంది అన్నారు. డ్యూటీ చెయ్యాలి, మమకారం పెట్టుకోకూడదు. మీరు కంగారుపడితే ఆ పని పూర్తి అవ్వదు. అది ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా జరగాలో ఈశ్వర సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. భగవంతుని సంకల్పంతో రాజీ పడితే అదే ప్రపత్తి మార్గం, అదే శరణాగతిమార్గం. శరణాగతిమార్గం నీకు కుదిరితే కర్మ నిన్ను ముట్టుకోదు పూర్వ జన్మలో చెడు కర్మ ఉన్నా అది అనుభవంలోనికి వస్తున్నప్పటికి అది కూడా నిన్ను అంటదు. మనస్సుకు ఎప్పుడూ హృదయంలోనే ఉండాలని ఉంటుంది. ఎందుచేతనంటే అక్కడ చల్లదనం ఉంది, శాంతి ఉంది, ఆనందం ఉంది. కాని అహంకారము, మమకారము మనస్సును లాగేసి బయటకు తీసుకొని వస్తున్నాయి. అక్కడ నుండి దుఃఖం ప్రారంభమవుతుంది. మీరు ఇంట్లో వ్యక్తులకు గాని, బయటవారికి గాని ఏదైనా విషయం చెప్పేటప్పుడు అది సలహా రూపంలో ఉండాలి గాని విమర్శరూపంలో ఉండకూడదు. విమర్శించి ఈ సృష్టిలో ఎవరినీ మనం బాగుచేయలేము. మన దేహప్రారబ్ధమును బట్టి

ఒకో పరిసరాలలో ఉంటాము. మన మనస్సు హృదయంలో ఉంటే పరిసరాలు ఏమీ బాధించవు. మనస్సును నియమించుకోవాలి. నీవు పొందవలసిన వస్తువును పొందటానికి ఏదైతే అడ్డువస్తోందో దానిని నియమించుకోవటం మానేసి నేను సన్యాసాశ్రమంలో ఉన్నాను, నేను గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నాను అని చెప్పటం వలన ప్రయోజనం లేదు. నీకు శ్రద్ధ ఉంటే పరిస్థితులు ప్రతికూలంగా ఉన్నా సాధన జరిగిపోతూనే ఉంటుంది. నీకు శ్రద్ధ లేకపోతే పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా సాధన చేయలేవు. మీరు ముఖస్తుతికి అలవాటు పడకూడదు. దాని వలన పొంగువస్తుంది. అహంకారం ముస్తాబు అవుతుంది. కొంతమంది మిమ్మల్ని విమర్శించవచ్చు, కొంతమంది స్తోత్రం చేయవచ్చు. దానికి మీలో వికారం రాకుండా చూసుకోవాలి. అప్పడు మనస్సు నిర్మలమవుతుంది, మనస్సు సమానంగా ఉంటుంది, మనస్సు అణుగుతుంది, ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు మనస్సు ప్రిపేర్ అవుతుంది, అప్పడు మనస్సే ఆత్మాకారం చెంది హృదయంలో ఉన్న ఆత్మాకాశంలో లయమవుతుంది.

నేను అనే తలంపు కూడా వెళుతున్నావు గాని అది ఎక్కడ ఉదయిస్తోందో నీవు చూడటం లేదు. దానిని పట్టుకోవటం లేదు. నేను అనే తలంపు ఎక్కడ ఉదయిస్తోందోఅక్కడ ఉంటే నిన్ను జ్ఞానం వరిస్తుంది. హిందువులకు యజ్ఞాలు, యాగాలు అంటే ఇష్టం. రకరకాల వస్తువులను అందులో వేయటం, అలా చేస్తే ఏదో పుణ్యం వస్తుందని అనుకోవటం, దేవతల అనుగ్రహం వస్తుందని అనుకోవటం. ఇటువంటి పిచ్చి గొడవలలోనికి వెళ్ళవద్దు. నీవు స్వార్థం లేకుండా, ఏమీ ఆశించకుండా ఏ పని చేసినా అది యజ్ఞంతో సమానము అని కృష్ణుడు గీతలో చెప్పాడు. మన దగ్గర ఉన్న బలహీనత ఏమిటి అంటే ఆ పని చెయ్యి నీకు పుణ్యం వస్తుంది అంటే చేస్తారుకాని జ్ఞానం కోసం ఎవరూ ఏ పని చేయటంలేదు. ఎందుచేత నంటే జ్ఞానం యొక్క విలువ మీకు తెలియటంలేదు. నా గురువు ఎవరో నాకు తెలియటంలేదు అని భక్తుడు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నాడు. నీవు ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే నీ మనస్సు నిర్మలమవుతుంది, నిశ్చలమవుతుంది. అప్పడు నీ గురువు ఎవరో నీ హృదయానికి తెలుస్తుంది. అందరి దగ్గరకు వెళ్ళి నా గురువు ఎవరు అని అడగనక్కరలేదు. నీవు కొంచెం ధ్యానం చేస్తే అది నీకే తెలుస్తుంది. నేను అక్కడ అది సాధించాను నేను ఇక్కడ ఇది సాధించాను అని అంటున్నావు. అలా చెప్పే నేను నీవు కాదు. నీవు అక్కడే ఆగిపోతున్నావు. దాని మూలంలో ఉన్న వస్తువే నీవు. నీవు ఏదిగా ఉన్నావో ఆ వస్తువును ధ్యానం చెయ్యటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నీవు నీవుగా ఉంటే జరగవలసిన పని జరిగిపోతూ ఉంటుంది. నీవు ఆత్మవు.

కాని నీవు దేహంగా ఉంటున్నావు, మనస్సుగా ఉంటున్నావు. నీవు దేహంగా ఉండకుండా, మనస్సుగా ఉండకుండా, ఆత్మగా ఉంటే జరగవలసినపని జరిగిపోతూ ఉంటుంది. నీ సంకల్పంతో, నీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా అది జరుగుతూ ఉంటుంది. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకపోతే ఒక చిన్న పని కూడా అవ్వదు. మన అహంకారం వలన ఏదీ అవ్వదు. ఇది గుర్తుపెట్టుకోండి. ఈ మాట అర్థం చేసుకొంటే మనకు భయం తగ్గిపోతుంది.

మీరు ఎక్కడికయినా నడిచి వెళుతున్నారు అనుకోండి. నేను నడుస్తున్నాను, నేను నడుస్తున్నాను అని అనుకోక పోయినా మీరు అక్కడకు వెళ్ళిపోతారు. అలాగే నేను అనే తలంపు లేకుండా పని చేస్తున్నారు అనుకోండి ఆ పని పూర్తి అవుతుంది. నేను చేస్తున్నాను అని అనుకోక పోయినా ఆ పని పూర్తి అయిపోతుంది. నేను చేస్తున్నాను అని అనుకొంటే మీకు కొత్త సంస్కారాలు వస్తాయి, కొత్త సంస్కారముల నుండి కొత్త సంకల్పాలు వస్తాయి, అందులో నుండి కొత్త జన్మలు వస్తాయి. మాయ ఎంత బలీయంగా ఉంటుందిఅంటే మీకు ఒక్క జన్మను తీసుకొని వచ్చే సంస్కారం తప్పించి ఇంక ఏమీ లేవు అనుకోండి. ఆ ఒక్క జన్మలో ఇంకో పది బలహీనతలు చేరవచ్చు అందువలన నమ్మటానికి వీలు లేదు. ఒడ్డుకు వచ్చాక వచ్చాము అని అనుకోవాలి. చివరి స్థితికి వెళ్ళే వరకు ఏ క్షణంలో అయినా పడిపోవచ్చు, బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి, అశ్రద్ధ పనికి రాదు. పాయసం, పాయసం అంటే దాని రుచి నీకు తెలియదు, నోట్లో పోసుకొంటే దాని రుచి తెలుస్తుంది. హృదయంలో అమృతం ఉంది అని వేదం చెప్పింది అని నోటితో అనుకొన్నంత మాత్రం చేత అది తెలియదు. అది అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు దానికి సంబంధించిన సుఖం, శాంతి నీకు తెలుస్తాయి. ఈశ్వరుని ధ్యానించటం వలన, ఆరాధించటం వలన మనకు ఈశ్వరునితో అనుబంధం ఏర్పడుతుంది. అనుబంధం ఏర్పడినప్పుడు మనం ఆయనకు సేవ చేయటం కాదు, ఆయనే మనకు సేవ చేస్తాడు. మనం భక్తులను గౌరవిస్తాము అనుకోండి. భక్తులు భగవంతునితో తాదాప్యం పొందుతారుకాబట్టి భగవంతుడు మనలనే గౌరవిస్తున్నారు అనుకొంటాడు. తద్వారా కూడా మనం పవిత్రులమవుతాము.

మనకు శుభం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగాను, అశుభం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగాను ఉంటాము. అది భక్తుడి యొక్క లక్షణం కాదు. మంచి జరిగినప్పుడు ఒకలాగ, చెడు జరిగినప్పుడు ఒకలాగ ఉంటాము. ఆ చెడు కూడా ఒక మంచి కోసమే చేసాడు అన్న విషయం మీకు అర్థం కావటంలేదు. చెడ్డ జరిగింది ఏమిటి అని మీరు అనుకోవచ్చు. ఆ చెడ్డ ఇంకో మంచికి దారి తీయవచ్చు, భగవంతుడి ప్రణాళికలో ఆ పని ఎందుకు చేసాడో అది మీకు తెలియదు. భక్తుడి లక్షణం ఏమిటి అంటే కలిసి వస్తే

పొంగిపోడు, కలిసి రాకపోతే కృంగిపోడు. ఎవరి పట్ల వాడికి అసూయ ఉండదు. అసూయ పడటానికి వాడికి టైము ఉండదు. ఎప్పుడూ భగవంతుని చింతనలో ఉంటాడు. సోమరితనం ఉన్నవారికి అసూయ పడటం ఉంటుంది గాని నిరంతరము భగవంతుని చింతనలో ఉన్నవాడికి అసూయ ఏమిటి. మీరు గుడికి వెళతారు. జ్ఞానం కోసం వెళ్లటం లేదు, చాలా మంది కోరికలతో వెళతారు. కోరిక ఎప్పుడూ పరిమిత వస్తువునే కోరుకొంటుంది. కోరిక అంటేనే పరిమితం. పరిమితం లేని స్థితికి కోరిక తీసుకొని వెళ్లలేదు. కోరిక లేని స్థితికి వెళ్లినప్పడే నీవు పరిమితిని దాటి వెళతావు. పని చేసేటప్పడు రజోగుణం రాకుండా చూసుకోండి. భగవంతుని జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటే నీకు శాంతి కలుగుతుంది. నీకు అశాంతి వస్తూ ఉంటే నీవు భగవంతుడిని మర్చిపోయావని అర్థం. నీ దేహం నిలబెట్టటానికి ఎంత వరకు పని చేయాలో ఆ పని చేసుకో. మిగిలిన కాలాన్ని అంతా జ్ఞానం సంపాదించటానికి ఉపయోగించుకో. చేతులు పని చేస్తూ ఉంటాయి, కాళ్లు నడుస్తూ ఉంటాయి, కళ్లు చూస్తూ ఉంటాయి. లోపల ప్రశాంతంగా ఉండినీవు చేతులతో పని చేయాలి, కాళ్లతో నడవాలి, కళ్లతో చూడాలి. లోపల ప్రశాంతతను విడిచి పెట్టకూడదు. బయట ఉన్న వ్యాపకాలను పెంచుకోకూడదు, తగుమాత్రంగా నీ గొడవ ఏదో నీవు చూసుకోవాలి. అనవసరమైన గొడవలలోనికి వెళ్లవద్దు. నీవు ఏదైనా పని చేస్తున్నా అది ఏదో ఇతరులను ఉద్ధరించటానికి చేస్తున్నాను అని అనుకోకూడదు. ఈశ్వరానుగ్రహం కోసం పని చెయ్యి.

మనం ఎంత పెట్టినా వారికి కృతజ్ఞత లేదు ఏమిటి అని కొంతమంది అంటూంటారు. వారి కృతజ్ఞత గొడవ మనకు ఎందుకు. మనకు పెట్టగల శక్తి ఉంటే పెట్టటం లేకపోతే నోరు మూసుకొని కూర్చోవటం. నిజంగా వారు కృతజ్ఞత చూపిస్తారు అనుకోండి. వారు మనకు మోక్షం ఇస్తారా? ఎవడైతే మనకు మోక్షం ఇస్తాడో వాడి దృష్టిలో మనం ఉంటే సరిపోతుంది. చాలామంది తమోగుణంలో ఉంటున్నారు. వారి తమోగుణం ఎలా పోగొట్టమంటారు అని ఒక భక్తుడు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నాడు. అదే పొరపాటు అంటున్నారు భగవాన్. అటువంటి పిచ్చి గొడవలు వద్దు. నీలో ఉన్న తమోగుణం అలాగే ఉంచుకొని ఇతరులలోతమోగుణం పోగొట్టటం గురించి నీకు ఎందుకు. ముందు నీ తమోగుణాన్ని తొలగించుకో. నీవు బాగుపడటం చూసుకో. నీవు ఎంత వరకు బాగుపడ్డావో అంత వరకు నిన్ను చూసి ఇతరులు బాగుపడతారు. వారిలో తమోగుణం ఉంది, వారిలో రజోగుణం ఉంది, వారు పొట్టిగా ఉన్నారు, వీరు నల్లగా ఉన్నారు అని అంటూ నీ కాలాన్ని వ్యర్థం చేసుకొనే బదులు నీ మనస్సును ఆత్మ వైపుకు ఎందుకు తీసుకొని

వెళ్ళకూడదు. ఇలా ఎందుకు కాలాన్ని వ్యర్థం చేసుకొంటావు. నీవు బాగుపడు, నిన్ను చూసి ఇతరులు బాగుపడతారు. నీవు ఎక్కడైతే ఉండాలో అక్కడ ఉంటే వారికి నిజంగా తమోగుణం ఉన్నా నిన్ను చూసి వారి తమోగుణం పోగొట్టుకొంటారు అది భగవాన్ చెప్పేది.

నీవు ఆత్మవు, నీవు చావు లేని వస్తువువే. నీవు చావులేని వస్తువు అయినప్పటికి నీ ఉనికిని ఈ శరీరానికి పరిమితం చేస్తున్నావు. ఆ పరిమితం చేసుకోవటం వదులుకోవటమే నీ సాధన యొక్క ప్రయోజనం. అప్పడు పొందవలసింది తనంతట తానుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. నీ మనస్సుకు, నీ అహంభావనకు, నీ దేహానికి అన్నింటికి సమస్యలు ఉన్నాయి. ఇంక సమస్యలు లేనిది ఆత్మ, చైతన్యం. ఆ సమస్యలు లేని వస్తువును అందుకొనే వరకు ఏ జన్మకు ఆ జన్మ ఏదో సమస్య నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటుంది. శుచిగా ఉండు, శాంతిగా ఉండు, తపస్సు చేయి అంటే నీ మనస్సును పిండు, నీ మనస్సులోని బలహీనతలను ఎండింపచెయ్యి, నీకు ఉపయోగపడే గ్రంథాలను అధ్యయనం చెయ్యి. మామిడి టెంకలో రసం ఉన్నంత సేపు ఎలా నాకుతామో అలాగ భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని మననం చెయ్యి, ఈశ్వరుడి పట్ల భక్తి కలిగి ఉండు. మీ కుటుంబ పరిస్థితులు బాగున్నాయని గర్వం తెచ్చుకోవద్దు. ఈశ్వరుడి పట్ల భక్తి విడిచి పెట్టవద్దు. భగవంతుని మీద భక్తి పెంచుకోండి. కోపం తగ్గించుకోండి. అసూయ తగ్గించుకోండి. సర్వకాల సర్వావస్థలలో భగవంతుని మర్చిపోవద్దు. భగవంతుని నిరంతరము స్మరించటం వలన మీరు పవిత్రులు అవుతారు. సంపాదించుకోవలసినది సంపాదించుకోవాలి, పోగొట్టుకోవలసినవి పోగొట్టుకోవాలి. భగవదనుభవం పొందటానికి ఏవైతే అవసరమో వాటిని సంపాదించుకోవాలి. భగవదనుభం పొందటానికి అడ్డువచ్చే వాటిని పోగొట్టుకోవాలి. భగవదనుభవం పొందటం కోసం నిరంతరము భగవంతుని స్మరించాలి. కోపం, అసూయ వీటిని విడిచి పెట్టటం ఎందుకు అంటే అవి భగవదనుభవం పొందటానికి అడ్డువస్తాయి కాబట్టి వాటిని విడిచి పెట్టాలి. సద్వస్తువు నీకు దూరాన లేదు, నీ హృదయంలోనే ఉంది. అది లేదు అని నీవు అనుకొంటున్నావు. ప్రాపంచిక విషయముల పట్ల నీకు మమకారం తగ్గినప్పడు హృదయంలో ఉన్న వస్తువు వెంటనే నీకు స్ఫురిస్తుంది.

అరుణాచల శివ అరుణాచల శివ అరుణాచలా